

Beroep ingesteld op 14 september 2010 — ArcelorMittal España/Commissie

(Zaak T-399/10)

(2010/C 301/84)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: ArcelorMittal España, SA (Gozón, Spanje)
(vertegenwoordigers: A. Creus Carreras en A. Valiente Martin, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de artikelen 1 tot en met 4 van de beschikking nietig verklaren voor zover zij betrekking hebben op ArcelorMittal España, SA;
- subsidiair, de aan ArcelorMittal España, SA opgelegde geldboete nietig verklaren;
- meer subsidiair, het bedrag van de aan ArcelorMittal España, SA opgelegde geldboete verminderen.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar beroep vordert verzoekster nietigverklaring van de artikelen 1 tot en met 4 van beschikking C(2010) 4287 def. van de Commissie van 30 juni 2010 in de zaak COMP/38.344 — Voorspanstaal, waarbij de Commissie heeft vastgesteld dat verzoekster, samen met andere ondernemingen, artikel 101 VWEU en artikel 53 EER heeft geschonden door deel te nemen aan voortdurende overeenkomsten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de sector van voorspanstaal op pan-Europees en/of nationaal/regionaal niveau. Bovendien vordert zij nietigverklaring of vermindering van de haar opgelegde geldboete.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

Ten eerste stelt zij dat de Commissie het in artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden („EVRM”) en in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde grondrecht op een onpartijdige rechterlijke instantie heeft geschonden, voor zover de geldboete is opgelegd door een bestuurlijk orgaan dat tevens over onderzoeks- en bestraffingsbevoegdheden beschikt.

Ten tweede betoogt zij dat de Commissie de geldboete onjuist heeft berekend, waardoor verzoekster een te hoge geldboete is opgelegd.

Ten derde voert zij aan dat de Commissie ten onrechte heeft besloten dat verzoekster een doorslaggevende invloed uitoefende op Emesa en Galycas vóór december 1997.

Ten vierde stelt verzoekster dat de Commissie ten onrechte heeft geweigerd om haar een gedeeltelijke immuniteit toe te kennen op grond van punt 23 van de mededeling inzake de vermindering van geldboeten van 2002 ⁽¹⁾, hoewel zij doorslaggevend bewijsmateriaal heeft verstrekt over de duur en de zwaarwichtigheid van de inbreuk en aldus de daarin vastgestelde vereisten heeft vervuld.

Tot slot betoogt verzoekster dat de Commissie de in punt 30 van de Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten van 2006 ⁽²⁾ vermelde „specifieke verhoging met het oog op afschrikking” onjuist heeft toegepast, waardoor verzoeksters geldboete ten onrechte met 20 % is verhoogd.

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie betreffende immuniteit tegen geldboeten en vermindering van geldboeten in kartelzaken (PB 2002, C 45, blz. 3).

⁽²⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, sub a, van verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006, C 210, blz. 2).

Beroep ingesteld op 9 september 2010 — Villeroy & Boch — Belgium/Commissie

(Zaak T-402/10)

(2010/C 301/85)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Villeroy & Boch — Belgium (Brussel, België)
(vertegenwoordigers: O. Brouwer en J. Blockx, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies van verzoekende partij

- Nietigverklaring van de bestreden Beschikking, voor zover die Villeroy & Boch Belgium N.V./S.A. betreft;
- subsidiair, vermindering van de aan de verzoekende partij opgelegde boete; alsook
- veroordeling van de Commissie in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vraagt de gedeeltelijke nietigverklaring van de Beschikking van de Europese Commissie K (2010) 4185 van 23 juni 2010 in zaak COMP/39.092 — *Badezimmerausstattungen*, betreffende een inbreuk op artikel 101(1) VWEU op de markt voor kranen, douchewanden en keramische producten.

Tot staving van het beroep voert de verzoekster zeven middelen aan:

- Schending van artikel 101 VWEU en artikel 53 EER-Verdrag en vaste rechtspraak door ten onrechte uit te gaan van één enkele en voortdurende inbreuk.
- Schending van de motiveringsplicht die voortvloeit uit artikel 296, lid 2 VWEU wegens onvoldoende en ondeugdelijke motivering met betrekking tot het aannemen van één enkele en voortdurende inbreuk.
- Schending van de motiveringsplicht met betrekking tot de vermeende deelname van verzoekster aan de ten laste gelegde inbreuk op de Belgische markt evenals afwezigheid van bewijs dat verzoekende partij aan deze inbreuk op de Belgische markt heeft deelgenomen.
- Hoofdelijk aansprakelijk stellen van verzoekende partij en haar moederbedrijf voor de boete is in strijd met het nulla poena sine lege-beginsel van artikel 49, lid 1 van het Handvest van de grondrechten van de EU en het „niet meer straf dan schuld” principe conform artikel 49, lid 3 juncto artikel 48, lid 1 van het Handvest, alsmede schending van artikel 23 van Verordening (EG) Nr. 1/2003.
- Onjuiste vaststelling van het boetebedrag, omdat deze mede betrekking heeft op omzetten die niet in verband staan met de ten laste gelegde inbreuk.
- Ten onrechte niet toekennen van een boetevermindering wegens onevenredig lange duur van de procedure, in strijd met artikel 41 van het Handvest.
- Schending van artikel 23, lid 3 van Verordening 1/2003 wegens onjuiste vaststelling van de boete voor de ernst van de inbreuk en onjuiste vaststelling van de „afschrikkingsfactor”, alsook onevenredigheid van de hoogte van de boete, in absolute zin.

Beroep ingesteld op 10 september 2010 — Justice & Environment/Commissie

(Zaak T-405/10)

(2010/C 301/86)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Justice & Environment (Amsterdam, Nederland) (vertegenwoordiger: P. Černý, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden maatregelen (besluiten 2010/135/EU en 2010/136/EU van de Commissie en antwoord C(2010) 4632 van de Commissie) nietig verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep vordert verzoekster de nietigverklaring van de besluiten 2010/135/EU ⁽¹⁾ en 2010/136/EU ⁽²⁾ betreffende het in de handel brengen als levensmiddelen en diervoeders van een genetisch gemodificeerd aardappelproduct alsook van besluit C(2010) 4632 houdende afwijzing van het verzoek tot interne herziening dat verzoekster op basis van titel IV van verordening (EG) nr. 1367/2006 ⁽³⁾ heeft ingediend.

Verzoekster voert de volgende middelen aan.

Zij beoogt dat de Commissie bij de vaststelling van de besluiten 2010/135/EU en 2010/136/EU wezenlijke vormvereisten in de zin van artikel 263 VWEU heeft geschonden en haar verplichtingen krachtens artikel 4, lid 2, van richtlijn 2001/18/EG ⁽⁴⁾ niet is nagekomen. De bestreden besluiten schenden bepaalde algemene beginselen van EU-recht, aangezien de risicobeoordeling door de Commissie tegenstrijdig was, de Commissie artikel 4, lid 2, van richtlijn 2001/18/EG onjuist heeft uitgelegd, de Commissie het bewijsmateriaal niet volledig in aanmerking heeft genomen en gewijzigd recht buiten beschouwing heeft gelaten. Voorts schendt besluit 2010/136/EU ook verordening nr. 1829/2003/EG ⁽⁵⁾ doordat het toestemming verleent voor het in de handel brengen van een genetisch gemodificeerd aardappelproduct.

Bovendien voert verzoekster aan dat besluit C(2010) 4632 onrechtmatig is omdat het de onrechtmatigheid van voormelde twee bestreden besluiten van de Commissie bevestigt door verzoeksters verzoek tot interne herziening af te wijzen. Voorts heeft de Commissie ingedruist tegen het beginsel van een goede rechtsbedeling en tegen haar verplichting om naar behoren rekening te houden met bewijsmateriaal in het administratieve besluitvormingsproces, aangezien zij niet naar behoren rekening heeft gehouden met de argumenten van verzoekster in haar verzoek tot interne herziening.

⁽¹⁾ Besluit van de Commissie van 2 maart 2010 betreffende het in de handel brengen, overeenkomstig richtlijn 2001/18/EG van het Europees Parlement en de Raad, van een aardappelproduct (*Solanum tuberosum* L. lijn EH92-527-1), genetisch gemodificeerd met het oog op een groter gehalte aan amylopectine in het zetmeel (Kennisgeving geschied onder nummer C(2010) 1193) (PB L 53, blz. 11).

⁽²⁾ Besluit van de Commissie van 2 maart 2010 tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van diervoeders die zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde aardappel EH92-527-1 (BPS-25271-9) en de onvoorziene of technisch niet te voorkomen aanwezigheid van die aardappel in levensmiddelen en andere diervoeders krachtens verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad (Kennisgeving geschied onder nummer C(2010) 1196) (PB L 53, blz. 15).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen (PB L 264, blz. 3).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2001/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 maart 2001 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu en tot intrekking van richtlijn 90/220/EEG van de Raad (PB L 106, blz. 1).

⁽⁵⁾ Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (PB L 268, blz. 1).